

almindelige Anskuelse om Hensigtsmæssigheden af Nedsættelsen af Udvalg inden første Behandling, der ere Grunden til, at jeg yttre dette Ønske, men det er paa Grund af, at Lovudkastet foreligger Thinget i en uforandret Skikkelse. Jeg havde vel ønsket at kunne foretage endeel Forandringer deri, Forandringer, hvis Hensigtsmæssighed vare blevne mig indlysende ved Dittringer fra forskellige Medlemmer her i Salen; men jeg maa tilstaae, at da jeg skulde skride til Arbejdet, saae jeg, at jeg dog ikke godt var i Stand dertil uden nærmere Raadsførsel med netop de Medlemmer, hvis Bemærkninger havde gjort Forandringernes Nødvendighed indlysende for mig. Jeg besluttede mig derfor til at fremlægge det uforandret; men under disse Forhold forekommer det mig at være hensigtsmæssigt, at Lovforslaget først i den endelige Skikkelse, om jeg saa maa sige, i den Skikkelse, som man omtrent kan tænke sig det vil faae, kommer til at foreligge til første Behandling. Jeg antager tillige, at i alt Fald den allerførste Deel af Forsamlingens Medlemmer har havt tilstrækkelig Leilighed til sidste Gang at udtale sig over Lovforslaget, og af disse Grunde saae jeg helst, at det allerede nu maatte undergives Behandlingen i et Udvalg.

Schærning: Det gjør mig ondt, at maatte være imod et Medlem, som forlanger en egen Behandlingsmaade for sit eget Forslag, og der skal vistnok en særdeles Overbeviisning hos mig om, at den foreslaaede Behandlingsmaade netop med dette Lovforslag ikke vil være den rette, for at modsætte sig den. Det ærede Medlem meente, at Thinget sidste Gang havde forhandlet det, og at Omstændighederne ikke, kunde have forandret sig betydeligt her i Thinget siden den Tid; men der er dog vistnok foregaaet en Deel Forandringer her i Thinget just i denne Retning, og disse Forandringer maae fremfor noget Andet bevæge mig til at ønske det behandlet uden Udvalg første Gang, og det saa snart som muligt.

Mourier: Saa villig jeg end er til at erkjende, at der i Almindelighed kan være al Anledning til at tage særdeles Hensyn til et Ønske fra Forslagsstilleren selv angaaende den af ham indbragte Sags Behandlingsmaade,

maa jeg dog i dette Tilfælde slutte mig til den ærede sidste Taler. Vi have i forrige Sæssion med Hensyn til flere Sager, som i den første Sæssion havde været for, men ikke dengang vare blevne tilsendte, fulgt den Fremgangsmaade, at bringe Sagerne til det samme Stadium, paa hvilket vi sidst havde forladt dem. Denne Fremgangsmaade turde og i Almindelighed være anbefalelsesværdig; og følge vi den her, vil dette lede til, at Sagen, ligesom i den sidstafvigte Sæssion, bør gaae over til første Behandling uden foregaaende Nedsættelse af et Udvalg. Men der er ogsaa andre Grunde, hvorfor jeg tror at maatte tilraade, at vi i nærværende Tilfælde betræde den samme Vej; thi deels er virkelig, som allerede af den sidste ærede Taler bemærket, Thingets Personale ikke uforandret; tvertimod er der i samme, siden vi sidste Gang vare samlede, foregaaet flere Forandringer, som netop med Hensyn til Behandlingen af den nu foreliggende Sag ikke ere uden Betydning. Og det forekommer mig derhos, at det meget maa interessere Thinget, og at det efter Sagens Bessaffenhed maa være særdeles ønskeligt, at vi, inden et Udvalg nedsættes, hørte Indenrigsministeren udtale sig over Sagen i dens Heelhed og navnlig udtale sig om den nuværende Regjerings Stilling til Sagen (Hør!); thi vel har den ærede Forslagsstiller ganske Ret i, at en Ministerpost nu er af en anden Natur end i det forconstitutionelle Statsraad, og at et ministerielt Livs Dage nu stundom ere lettere talte; vi have havt Ministerier paa 8 Maaneder og paa kortere Tid. Men ikke desto mindre vil dog den ærede Forslagsstiller indrømme, at det er af stor Bigtighed og Interesse at høre den nuværende Regjerings Udtalelse over Sagen, og dette bør da vistnok helst skee, inden Sagen gaaer over til Behandling af et Udvalg. Jeg skulde derfor ansee det for rigtigst i dette Tilfælde ikke at følge den ærede Forslagsstilleres Raad, men uden foregaaende Nedsættelse af et Udvalg at lade Sagen gaae til første Behandling her i Thinget.

B. Christensen: Jeg skal ganske slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler har sagt, og blot dertil endnu føie, at Forslaget, da